

Zdravko KORDIĆ

DA MI JE BITI

Otpjevah svoje bolesti,
otpratih ih u ne/s/poznato
U atrij patohistološke alkemije,
u endemije
O da mi je biti cvrkut ptice
na vjetru
lelujavu zrno pšenice

Šarena livada, šum potoka
i onkraj njega krik poskoka

Skamenjeni kruh
kojega lomim
i dijelim s galebovima,
i da u moje grlo uđe
njihov nespokojan krik –
Urlik

Mostar, 08.srpanj A.D.2025.